

лѣничи и споредъ обычай-тъ на мѣстото
стѣпи на вратѣтъ му, хванѣ го послѣ за
ръкѣтъ, исправи го, пригърнѣ го и го
покани на трапезѣтъ си да обѣдува съ
него наедно. И на трапезѣтъ като го у-
тѣшаваше и раздумваше за злочестинѣтъ
му, и казуваше че е таквъзъ щастіето на
войнѣтъ, най-послѣ го попыта, какво бы
го направиль, ако бы го той побѣдилъ и
уловиль? На Діогена, му дошелъ такъвъ
единъ умъ, че за царското му достолѣ-
піе ще бѣде прилично да [се] покаже без-
страшлявъ въ това обстоятелство, за то и
отговориль, че щѣлъ да накара да го убійтъ
съ бой. “Но азъ, рекъ султанѣтъ, вмѣ-
сто да подражаѣ твоѣтъ гордость, ще
послѣдувамъ подобръ заповѣдитѣ на ва-
шего Христа, който заповѣдава непамято-
злobie. И тѣй земни отъ тогозъ когото ты
мразишь “мирѣтъ и свободѣтъ. „ И на-
стинѣ даде му свободѣтъ, като направи
по-напрѣдъ съ него честенъ договоръ.

Алфонсъ 5-ый.

Аррагонскійтъ царь Алфонсъ 5-й, ка-